

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce M. B. proti žalované Vyšší přezkumné komisi u Ministerstva obrany, se sídlem v Hradci Králové, s adresou pro doručování: **Úřad pro právní zastupování Ministerstva obrany, poštovní příhrádka 154, náměstí Svobody 471, 160 00 Praha 6**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 24. srpna 2010, č. j. 16-9/2010-2280/HK,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2000 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení do rukou jeho zástupce Mgr. Jana Vargy, advokáta.**
- IV. Žalobci se ukládá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu pro vrácení soudního poplatku nebo aby požádal o poukázání částky poštovní složenkou.**

Odůvodnění:

Osvědčením o nemoci ze dne 7. prosince 2006 vyslovila přezkumná komise Ústřední vojenské nemocnice Praha podle § 2 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 103/2005 Sb., o zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě, že žalobce je *Neschopen (D)* výkonu vojenské činné služby. Dále vyslovila, že žalobcův úraz z 5. března 2006 je v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby, celková porucha zdraví však není v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby.

Žalobce se proti osvědčení odvolal; jednak nesouhlasil se zdravotní klasifikací *Neschopen (D)*, vyjádřil zájem dále setrvat ve vojenské činné službě a dalším léčením přispět ke zlepšení poúrazového stavu. Jednak nesouhlasil s tím, že zjištěná porucha zdraví není v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby: před úrazem totiž neměl žádný zdravotní problém, ten nastal až po úderu do bederní části zad na výcviku dne 5. března 2006.

Žalovaná odvolání nevyhověla a napadené osvědčení potvrdila dne 23. ledna 2007. Její rozhodnutí však zrušil Městský soud v Praze (rozsudkem ze dne 30. prosince 2008 ve věci 7 Ca 264/2007) a kasační stížnost proti rozsudku městského soudu zamítl Nejvyšší správní soud (rozsudkem ze dne 3. listopadu 2009 ve věci 3 Ads 81/2009). Žalovaná poté dne

24. srpna 2010 vydala nové rozhodnutí, kterým opět zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí vydané v prvním stupni jednak ve výroku, jímž byla stanovena zdravotní klasifikace *Neschopen (D)*, jednak ve výroku, jímž byla posouzena souvislost poruchy zdraví s výkonem vojenské služby.

Žalobce v žalobě proti rozhodnutí ze dne 24. srpna 2010 předeslal, že rozhodnutí není vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. d) soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.), neboť se sice jedná o rozhodnutí, jehož vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu, ale rozhodnutí samo o sobě znamená překážku výkonu povolání. Žalobce namítl, že je nedostatečně odůvodněn závěr žalované, podle nějž není žalobcův zdravotní stav v přímé souvislosti s jeho služebním úrazem (k němuž došlo 5. března 2006), nýbrž že je výsledkem obvyklých degenerativních a tvarových změn páteře. Je irrelevantní, že žalobce byl v roce 2004 nemocný 115 dnů a v roce 2005 134 dnů, protože tehdy prodělaná onemocnění či zranění nijak nenasvědčují vzniku degenerativních změn páteře. Žalobce před úrazem netrpěl bolestmi zad ani jinými problémy s páteří a jeho zdravotní kvalifikace byla vždy stanovena skupinou A. Odborná vyjádření plk. MUDr. J. E. a plk. Prim. MUDr. M. S., Ph.D., jsou neodůvodněná, případně přehlíží radikální zhoršení žalobcova stavu po služebním úrazu; o příčinné souvislosti úrazu a následného žalobcova zdravotního stavu naopak vypovídá odborné vyjádření nezávislého lékaře MUDr. B. H. Žalobce proto navrhl jako důkaz revizní znalecký posudek. Žalovaná pochybila tím, že v odvolacím řízení použila nové důkazy, na které již žalobce nemohl reagovat a bránit se proti nim řádným opravným prostředkem. Žalobce odkázal na ustálenou pracovněprávní judikaturu Nejvyššího soudu (rozhodnutí ve věci 4 Cz 86/61), podle níž by nebyl naplněn smysl ochrany zaměstnanců před škodami z pracovních úrazů, kdyby z ní byla vyloučena poškození zdraví (vykazující jinak všechny znaky pracovního úrazu) u zaměstnanců, u nichž existovala určitá predispozice, která spolupůsobila při vzniku poškození na zdraví způsobeného úrazovým dějem. Žalobce přitom zdůraznil, že až do dne služebního úrazu byl schopen vykonávat vojenskou službu, a přestal toho být schopen právě po utrpění služebního úrazu. Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě upozornila především na to, že napadené rozhodnutí, resp. osvědčení vydané v prvním stupni obsahuje dva samostatné a na sobě navzájem nezávislé výroky: výrok o zdravotní klasifikaci „D“ a výrok o tom, že celková porucha zdraví není v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby. Žaloba přitom napadá pouze výrok týkající se souvislosti poruchy zdraví s výkonem vojenské služby, nikoli výrok o stanovení zdravotní klasifikace „D“. Návrh na zrušení celého napadeného rozhodnutí tedy není na místě, neboť zákonnost výroku o stanovení zdravotní klasifikace nebyla zpochybněna. Výrok o souvislosti poruchy zdraví s výkonem vojenské služby pak není způsobilý zkrátit žalobce na právech ve smyslu § 65 s. ř. s. Žalovaná souhlasí se závěrem NSS v rozsudku ve věci 3 Ads 81/2009, podle nějž výrok o stanovení zdravotní klasifikace „D“ sám o sobě znamená právní překážku výkonu služebního poměru a způsobuje zánik služebního poměru podle § 18 písm. h) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, a proto se na něj nevztahuje kompetenční výluka stanovená v § 70 písm. d) s. ř. s. Tato argumentace však neplatí pro výrok o souvislosti poruchy zdraví s výkonem vojenské služby.

Žalobce se domáhá stanovení přímé souvislosti celkové poruchy zdraví s výkonem vojenské služby, a ve svém důsledku tedy odškodnění veškeré škody vzniklé zánikem služebního poměru jako škody způsobené služebním úrazem ze dne 5. března 2006. Rozsah odškodnění služebního úrazu je však předmětem jiného řízení, a to řízení ve věcech služebního poměru vojáka z povolání podle zákona o vojácích z povolání, v němž jako služební orgán rozhoduje velitel vojenského útvaru 1824 Žatec. V tomto řízení má služební orgán rozhodovat o tom, jaká škoda vznikla v přímé příčinné souvislosti se služebním úrazem,

a v tomto řízení žalobce může navrhopvat důkazy, např. znalecký posudek. Rozhodnutí vzešlé z tohoto řízení může být přezkoumáno v odvolacím řízení a případně i před soudem. Žalovaná dodala, že porucha zdraví v přímé souvislosti se služebním úrazem je vždy poruchou v souvislosti s výkonem služby, nikoli však nutně naopak. Souvislost s výkonem služby je širším pojmem a ani její přiznání neznamená automaticky, že dotčené osobě náleží z tohoto titulu odškodnění za služební úraz. Žalovaná se dále stručně vyjádřila k žalobním námitkám a navrhla odmítnutí, případně zamítnutí žaloby.

Žaloba je nepřípustná.

Soud dává plně za pravdu úvahám žalované ve vyjádření k žalobě. Podle § 70 písm. d) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamenají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. V prvním kole soudního řízení v této věci vyslovil NSS (rozsudkem ze dne 3. listopadu 2009 ve věci 3 Ads 81/2009), že závěr žalované, podle něž je žalobce neschopen činné vojenské služby, znamená sám o sobě překážku výkonu povolání: podle § 18 písm. h) zákona o vojácích z povolání totiž služební poměr vojáka zaniká ztrátou zdravotní způsobilosti na základě rozhodnutí přezkumné komise. Vysloví-li tedy přezkumná komise autoritativně svým rozhodnutím (osvědčením o nemoci), že žalobce je nadále neschopen činné vojenské služby, zaniká tím služební poměr a není již třeba dalšího rozhodnutí. Soudnímu přezkumu proto podléhá již samotný závěr o tom, že žalobce je neschopen služby, protože – ačkoli spočívá výlučně na posouzení zdravotního stavu žalobce – sám o sobě znamená právní překážku dalšího působení žalobce v armádě.

Tato argumentace se ovšem nevztahuje na závěr, podle něž celková porucha žalobcova zdraví není v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby. Městský soud ve věci 7 Ca 264/2007 ani NSS ve věci 3 Ads 81/2009 sice nijak nezdůrazňovaly vnitřní členění přezkoumávaných rozhodnutí, ale je zjevné, že tato rozhodnutí vnitřně členěna jsou a jejich jednotlivé závěry je třeba posuzovat individuálně – v závislosti na jejich obsahu a na jejich způsobilosti zasáhnout do práv osoby.

Závěr žalované, podle něž celková porucha žalobcova zdraví není v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby, byl založen výlučně na hodnocení žalobcova zdravotního stavu, což dokládají i odborná vyjádření lékařů založená ve spisu. Zároveň tento závěr sám o sobě neznamená právní překážku výkonu povolání, což by jej vyjímalo z výluky stanovené v § 70 písm. d) s. ř. s. Důvodem, pro který zanikl žalobcův služební poměr, byl jeho nepříznivý zdravotní stav, který vedl přezkumnou komisi k závěru o tom, že žalobce je nadále neschopen činné vojenské služby. To, že jeho zdravotní stav je trvale nepříznivý a neumožňoval by mu plnit povinnosti ve služebním poměru vojáka z povolání, žalobce v žalobě nijak nezpochybnil. Namítal pouze to, že tento nepříznivý zdravotní stav není v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby a že jeho zdravotní potíže neplynou z chronického degenerativního onemocnění páteře: je totiž přesvědčen, že jeho chronické potíže s bederní páteří způsobil právě úraz z 5. března 2006. Odpověď na otázku, zda byl žalobcův nepříznivý zdravotní stav vyvolán úrazem, nebo zda se po úrazu pouze projevíly chronické zdravotní potíže, které jím však nebyly způsobeny, však nemá žádný vliv na to, jestli by žalobce nadále mohl či nemohl vykonávat činnou vojenskou službu. Pro další působení žalobce ve služebním poměru je rozhodný pouze jeho objektivně nepříznivý zdravotní stav (tento stav žalobce v žalobě nepopřel), nikoli otázka, čím byl tento stav způsoben. Tato otázka je významná pro případné žalobcovy nároky na náhradu škody ze služebního úrazu vůči zaměstnavateli, které však nejsou předmětem napadeného rozhodnutí, a tedy ani předmětem tohoto soudního řízení.

Žalobce tedy, ačkoli formálně vzato podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 24. srpna 2010 jako proti celku, ve skutečnosti vznesl žalobní námitky pouze proti závěru, podle nějž není celková porucha jeho zdraví v přímé souvislosti s výkonem vojenské služby. Tento závěr však závisí výlučně na posouzení žalobcova zdravotního stavu a sám o sobě neznamená právní překážku výkonu činné vojenské služby; je proto vyloučen z přezkoumání podle § 70 písm. d) s. ř. s.

Soud proto odmítl žalobu jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. d) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla žaloba odmítnuta. Zaplacený soudní poplatek pak soud žalobci vrátil podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. listopadu 2014

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková